

er det noget farligt at komme ind paa den Slags Betragtninger, som det ærede Medlem anstillede. Jeg kan ikke undlade i den Anledning at sige, at de usikre Forhold, som efter det ærede Medlems Mening mulig skulde have bevirket, at Rigsdagen tog Afstand fra disse Lovforslag paa dette Tidspunkt, er Underklassen ikke Aarsag i. Hvis Underklassen, Arbejderstanden — selv den Del deraf, der er knyttet til Stat og Kommune — skulde undgælde for den Børs politik, de Spekulationer og Jobberier, som ere foregaaede i de øvrige Klasser i vort Samfund, saa tror jeg, at det vilde blive ret farligt, om den høje Rigsdag vilde følge det ærede Medlem. Vort Land er saa gennemsyret i alle sine Lag af Organisationer, og vort Folk er saa veludviklet, at det absolut ikke vilde finde sig i noget saadant, og hvis det ærede Medlem for Alvor vilde søge at gennemføre det Standpunkt, vilde Svaret fra de Klassers Side, som kom til at undgælde for en saadan Politik, blive ret alvorligt.

Det ærede Medlem siger, at nu højne Stat og Kommune deres Tjenestemænd til en Overklasse over de private Erhvervs Udøvere, og de lønede Arbejdere, der ere knyttede til private Erhverv, blive i Sammenligning dermed en Pariaklasse. Saa grelt er Forholdet jo heller ikke, i hvert Fald ikke for Byernes Vedkommende. Ved dette Lovforslag skabes der selvfølgelig Begunstigelser for de statsansatte Tjenestemænd; de faa en Fordel, som de længe have trængt til, og som — deri har det ærede Medlem Ret — alle Skatteydere skulle være med til at betale. Men jeg kan dog maaske i nogen Grad berolige det ærede Medlem; naar jeg siger, at det Parti, jeg tilhører — et Parti, der ved Folketingsvalgene har vist sig at have et større Antal Vælgere end det ærede Medlems Parti, og som jo i første Linie tilhører det fattigste Lag i Folket —, er ikke misundeligt paa den Begunstigelse, der gennem dette Lovforslag ydes Statens Tjenestemænd. Vi arbejde ogsaa paa andre Felter paa at skaffe Begunstigelser for de Tjenestemænd, der ere ansatte i Kommunerne. Vi ere ikke bange for at tage Konsekvenserne af vor Virksomhed i den Retning. Paa den anden Side betragte vi det ganske vist som et Maal, vi skulle naa hen til, at alle, ogsaa de, der arbejde i de private Erhverv, ikke mindst de, der slide for samme Lønninger ude i Landbruget, kunne naa til en Samfundstilstand, der garanterer alle Samfundets Borgere lignende Vilkaar som Statens Tjenestemænd.

I øvrigt vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at vi som Parti arbejde jo ikke alene for dem, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem vil staa her og raillere saa stærkt over disse 20 pCt. Lønforhøjelse, som ydes for de smaa Lønninger. Det er jo ikke ret mange Dage siden, at et æret Medlem af det samme Parti, som det ærede Medlem tilhører, stod op og anbefalede en Lønningsforhøjelse til Dommerne paa indtil 25 pCt., trods det, at nogle af disse Stillinger dog allerede nu ere gagerede med op imod 8,000 Kr. Naar man ser saaledes paa Lønforholdene overfor Overklassen, gaar det vist af Fremtidshensyn heller ikke an at være alt for smaatskaaren i sit Syn paa Underklassen. Jeg tror, at det er det, som det ærede Medlem maa erkende har været Højres Skavank, og jeg vil henstille til det ærede Medlem ikke at fordybe sig for stærkt i de Betragtninger for Fremtiden; det er ikke det, som giver Højrepartiet Stemmer paa Valgdagen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg ønsker kun at svare ganske kort, at jeg gerne skal tage det Spørgsmaal, der blev fremdraget af det ærede 3die Medlem for 9ende Kreds (Stilling), men som ikke i Øjeblikket er mig ganske præsent, under fornyet Overvejelse og saa vidt muligt imødekomme de Ønsker, hvorfor det ærede Medlem gjorde sig til Tolk. Ogsaa jeg mener, at Ancienneteten er et saare betydningsfuldt Moment, naar Spørgsmaalet er om et Avancement, men det ærede Medlem er sikkert ogsaa enig med mig i — og det laa ogsaa i hans Udtalelser —, at det er ikke og bør ikke være det eneste.

Stilling: Jeg takker den højtærede Minister for denne Udtalelse. Jeg tror, at den vil bringe Ro i de Gemytter, som ere blevne opskræmmede ved Loven her. Og saa skal jeg kun ganske kort tilføje, at jeg for mit personlige Vedkommende er bleven meget forbavset ved at høre min ærede Partifælle (Lunn) udtale sig, som han gjorde her. Men den sidste ærede Taler har jo opfattet, at det var for hans egen Regning, han talte — det antager jeg ogsaa, at det ærede Medlem nu selv vil komme ind paa. Jeg kan kun sige, at jeg deler absolut ikke hans Betragtninger, ikke i nogen som helst Retning. For mig staaer det saaledes, at det at have en fast Stilling her i Samfundet kan have sin store Betydning, det kan give en vis sikker